

Heidegger a Daseinsanalýza

- * Zollikonerské semináře, na kterých Heidegger provádí Besinnung nad fenomény psychologie a psychiatrie
- * nutnost pochopit člověka z jeho Dasein – Daseinanalýza – ptá se po tom jak se člověku otvírá svět
- * rozhodujeme se do budoucnosti – př. s deštěm, kdy v situaci, kdy je slunečno, zapomeneme deštník, protože ten do přítomné situace, do toho, „při čem“ jsme, nezapadá
- * zapomínání je důležitá součást duševního života a podmínka duševního zdraví – nejde o chybu
- * Heidegger vidí člověka jako odpověď na otázky, které konstituují pozadí, z něhož si člověk rozumí – člověk je vždycky určován situací = pozadím (sr. u Bergsona - vědomí koextenzivní jako špička nože - transcendentalita) = Dasein – rozvrhování z budoucnosti -> otevřenost (u Husserla jsou určující retence + protence -> sr. Heidegger Entwurf - protence tělesné a duševní v jednotě) – vstoupení do rozvrhu člověka – ne projektování „subjektu“
- * kritika fyziologickému redukcionismu - dráždění smyslů vyvolává tlak astres - voluntaristická abstrakce, která ztratila z dohledu existujícího člověka
- * odbřemenění může být formou dalšího břemene - např. zbavení se alkoholu může vytvořit břemeno strachu z alkoholu
- * halucinace – nelze vycházet od rozštěpení skutečného od neskutečného – skutečnost samu je třeba vyjasnit jako fenomén platnosti
- * „říkám něco o stole, když říkám, že je měřitelný?“ – „říkám jen něco o svém vztahu ke stolu“
- * předmětnost je určitá modifikace přítomnosti věci
- * pořád se musíme v moderním světě manifestovat, vstupovat do zjevu, podávat výkon - Nietzsche
- * deprese – budoucnost se před Dasein zavírá
- * věda chápe pouze formy, které vyplňuje nekonečnem, kontinuem matematických bodů – formalizace, generalizace
- * paměť může být jen tam, kde je vědomí
- * problém intersubjektivit: Mitsein-spolubyť není předmětem

- * fenomén ‚das man‘ – sr. Kierkegaardova kritika současnosti – chybí zanícenost, niternost
- * Dasein nelze redukovat na subjektivitu
- * kopula ‚je‘ má bohatší význam než pouze logický
- * Kant – nejsme nepopsaná deska – k smyslovosti se připojuje něco z nás – pozice má charakter propozice – soud – poznání, které přináší apercepce k objektivní jednotě
- * Logos – dia-legein – intence k jednoduchosti – odvaha k jednoduchosti – vhled
- * jednotu nelze pochopit jako adici